

פרשת ויחי < 138 < ט"ו טבת תשע"ג

גילוי דעת

"הידגו לרב בקרב תלמידי" (ויחי מ"ח ס"ח)

דרומי, דתי ותפירתי

במדור אחד על אחד אבי וורצמן בראיון אקטואלי בעניני דיומא ומפלגה

שיוויון הזדמנויות באקדמיה

שילה כץ מסביר לכולם למה חשוב לפתוח את שערי האקדמיה לכולם

**הרב דני אלינר מדריך את כולנו לסור מרע ולעשות טוב
אורה פולק מתייחסת ברגישות לצורך של הילדים באהבה
זיוה קוסטינר על התנגשות בין אידיאלים**

אבי קנטרוביץ | מנכ"ל תנועה כהלכה
מסתובב בדרכים

האחריות עלינו!

לקראת סיום שנת 2012, ניתן לומר כי שנה זו הייתה טובה יותר בהשוואה לשנים האחרונות מבחינת כמות ההרוגים והפצועים (סיכום מעודכן נקבל בעוד שבוע).

שיפור דרמטי בכמות התאונות ובכמות הנפגעים נשיג רק אם נבין כנהנים, שבכביש אין מקום לחוסר סבלנות, תוקפנות או אנוכיות. עלינו לחוש אחריות, לשפר את יכולת הריכוז, לשפר את הסבלנות ולהיות נכונים לוותר. כהולכי רגל עלינו לחנך את עצמנו ואת ילדנו והקרובים אלינו, כי הכביש שייך למכוניות ולא להולכי הרגל. לכן בכל עלייה על הכביש אנו נמצאים בטרסוריה שאינה שלנו באופן טבעי. מנקודת מבט זו נישג לחצייה נכונה של הכביש.

בארץ מצויים כשני מיליון כלי רכב מנועיים הנהוגים בידי כשלושה מיליון בעלי רישיונות נהיגה, הגורמים קרוב לעשרים אלף תאונות-דרכים עם נפגעים בכל שנה. כ-75% מתאונות הדרכים נגרמות בדרכים עירוניות, אך מספר ההרוגים מתחלק כמעט שווה בשווה בין התאונות העירוניות לבינעירוניות. בעיר מספר הולכי הרגל הנפגעים רב, אך מחוץ לעיר מספר הנוסעים ברכב הנפגעים בתאונות, גדול.

מספר הנפגעים בתאונות כל שנה מגיע לכ-40,000 איש! בין גורמי התאונות מזכירים בדרך כלל את הנהג, הדרך (הכביש והסביבה) והרכב. אולם עשרת הסיבות העיקריות לתאונות הדרכים על-פי קביעת המשטרה, שבגללן נגרמות רוב התאונות (כ-80%) קשורות בנהגים כדלהלן: **אי ציות לרמזור** < אי מתן זכות קדימה לרכב > אי ציות לתמרור עצור < אי ציות לתמרור תן זכות קדימה > אי שמירת רווח מהרכב שלפנים < סטייה מנתיב הנסיעה > מהירות מופרזת < פניה לא נכונה > התנהגות הולך רגל < אי-התחשבות הנהג בהולך-הרגל.

לעתים גם גורמי הדרך מעורבים בתאונה, אך כפי שראינו רוב מוחלט של התאונות קשורות בנו-הנהגים.

נקפיד לשמור על החוק, ננהג בזהירות ובערנות מרבית ונמנע מתאונות.

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה
מסובסדות ע"י קרן אביה: 054-4836343, 09-7745758

המערכת:

נפתלי בנט נהנה בתקופה האחרונה ממעמדו ככוכב עולה, יש האומרים "סלב". אין ספק שהמשב המרענן שהביא איתו, יחד עם אנרגיות ורצון אמיתי להיות שונים ממה שהורגלו עד כה, עושים את שלהם. בנט נהנה מתמיכה ציבורית גדולה לא דווקא בקרב חובשי הכיפות הסרוגות. סימנים ראשונים שמשהו חדש - באמת מתחיל.

בנט מזומן ומחוזר על-ידי התקשורת. הוא יודע לדבר בשפתם והופך אותנו, חובשי הכיפות הסרוגות ללא פחות מ-מעניינים! ימות המשיח?

ובכן, גם אנחנו ראינו בשידור חי את הראיון הטלוויזיוני המרתק בין העיתונאי הוותיק ניסים משעל לבין יו"ר הבית היהודי, נפתלי בנט.

כבר בשאלה הראשונה של הראיון, תפסה את כולנו חוסר נינוחות. חשנו שהמראיין החליט להפיל את המראיין ויהי מה. לא נראה היה כי משעל באמת מעוניין בתשובות. משעל אט אט התקדם לכיוון היעד. לעבר ה'סקופ' המיוחל.

הראיון הפך אמוציונאלי ואישי מרגע לרגע, כלל הרמות קול ותנועות גוף בלתי סבירות ולעיתים נראה היה כי הוא יוצא מכלל שליטה והופך לזירת התגוששות של ממש.

ואז הגיעה השאלה (או המארב) מפיו של משעל: "נפתלי, אם תקבל פקודה לפנות מאחז או ישוב כלשהו, מה תעשה?" בנט ירה מבלי להתפתל "אם אקבל פקודה לפנות יהודי מביתו ברמה האישית המצפון שלי לא יאפשר זאת" משעל הוסיף (שמן למדורה) - "אתה מוכן ללכת על-כך לכלא?" ובנט השיב "כן". זהו. משעל השיג את מבוקשו. מבחינתו, הוא שיחק אותה.

ומאז תהו ובהו. כולם במערכת הפוליטית (מימין ומשמאל) עטו על "הטרף" והצטרפו לחגיגה. חגיגה, שהיא זיוף אחד גדול.

בנט מיהר לענות (ועבר "טירונות סיירת" בתקשורת הישראלית), אך האמת היא שבין התשובה למציאות, הקשר הוא מקרי בהחלט.

כמי שמכיר את בנט באופן אישי, אני יכול להגיד באופן ברור ובקול צלול שמדובר באדם ערכי, אחראי וציוני אמיתי. אדם שהיה יכול ברגעים אלו ממש ליהנות מתפנוקי העולם הזה ולהמשיך לעשות לביתו. בנט החליט אחרת. הוא הצטרף למערכה למען שיקום ההנהגה הדתית-לאומית ובעיקר, שיפור התדמית שלה. לפתע, הציבור הדתי לאומי על גווניו מתחיל להרים את הראש. מצטרפים אליו אוהבי ארץ ישראל, גם כאלו שלא חונכו במסורת הממ"ד, חזב"תים, דלת"שים וסוטים יהודים טובים. ועוד היד נטויה.

בע"ה מפלגת הבית היהודי בראשות נפתלי בנט תהיה מפלגה גדולה, משפיעה ומובילה. יחד עם הליכוד-ביתנו ננהיג מדינה ציונית ויהודית.

תמונת השער צולמה ע"י אפרים לב

הוצאה לאור: | **קרן אביה** | **לפרסום, למודעות ולהנצחת:** ורד כהן-חדד 02-5350915 | gdaat@pisrael.com
הפקה ופרסומות: א. פרסומי ישראל | **עורך:** נבו כ" | **ע. לשונית:** ענבל וייס | **עיצוב:** תמי כהן ואביטל ירושלמי | **חומר בגיליון:** 4 ש"ח כולל מע"מ
תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות נא לא לקרוא בשעת התפילה נא לשמור על קדושת הגיליון כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 4:07	ירושלים: 5:23
תל אביב: 4:25	תל אביב: 5:24
חיפה: 4:15	חיפה: 5:21

הכשרת מנהלים לציבור הדתי לאומי

מכללת אורות ישראל, המכללה לחינוך הגדולה בארץ במגזר הדתי, נבחרה להכשיר את מנהלי הציבור הדתי לאומי. בתוכנית תהיה קבוצה נפרדת לגברים, והיא תכלול גם שעות המדגישות את מעמד המנהל כמנהיג חינוכי, תוך שימת דגש על תכנים המותאמים למנהל בתי ספר במגזר הדתי לאומי. "המנהל על פי תפיסתנו, הוא לא טכנוקרט ולא בירוקרט" מסביר הרב פרופ' נריה גוטל נשיא מכללת 'אורות ישראל' "המנהל הוא מנהיג חינוכי, מתווה ומיישם החזון הבית-ספרי. על כן הוא צריך לעבור הכשרה מנהיגותית, הכשרה חינוכית והכשרה דתית- כזו שרלוונטית לציבור הדתי. אנחנו 'יוצרים' אנשים בעלי חזון. כמובן שעל המנהל לשלוט בהיבטים הפדגוגיים, הארגוניים ואף הכלכליים של ביה"ס אבל הוא חייב ברק בעיניים על מנת שיוכל להוביל צוות מורים, תלמידים, הורים ואף קהילה שלמה שנמצאת מאחורי בית הספר

העיקר לא לפחד כלל...

מאות אנשי חינוך ורבנים התכנסו השבוע בכנס השנתי התשיעי ב'חינוך לחיים במשפחה'. בכנס, אותו ארגנה דבורה רוזנברג, העומדת בראש היחידה לחינוך לחיים במשפחה

בחמ"ד, ניתנו כלים למחנכים ולרבנים הנותנים מענה לסוגיות הנפיצות ביותר בנושא חינוך מתבגרים. בין השאר, הקשר בין הורים לילדיהם, שיחה גלויה בין הורה למתבגר, התפתחות גופנית ובריאות הגוף, התמכרויות, התמודדויות בצניעות, אינטרנט ופייסבוק. ראש מינהל החמ"ד, הרב ד"ר אברהם ליפשיץ, הדגיש בדבריו את החשיבות החינוכית של "המשולש" הכולל הורה - מורה - תלמיד, וקרא לחזק את הקשר עם ההורים

הכנס הארצי השנתי של מכון פוע"ה

ביום ד' הקרוב (כ' טבת - 2/1) יתקיים הכנס השנתי של מכון פוע"ה בבית הכנסת ישורון בירושלים. בכנס ישאו דברים הרבנים הראשיים, רבני ערים, פוסקי הלכה ורופאים מומחים בתחומם. המרצים ידונו בהיבטים רפואיים-הלכתיים כגון: בחירת מין העובר, הפסקות היריון במצבים מורכבים, דימומים בהריון, טיפולי פוריות לזוג בעלי מוגבלויות, בדיקות דם אימהיות לגילוי תסמונות גנטיות בעובר, הטיפול בפגים, מומי לב בעוברים ויילודים, האטה בהתפתחות העובר, מדרוך הלכתי לפונדקאות, הפרעות קשב וריכוז (ADHD) - האם עוברות בתורשה? ועוד.

מטרת הכנס הארצי ליצור חיבור בין החדשנות הרפואית וההיבט ההלכתי ולהביא את המידע הרפואי וההלכתי לידי הרבנים ואנשי המקצוע. **(להרשמה: orit.puah@gmail.com, 026515050)**

מכון פוע"ה
פוריות ורפואה על פי ההלכה

גילוי חדש

שי לכל
משתתף
והנחה בדמי
הרישום

יום פתוח

יתקיים אי"ה ביום חמישי, כ"ח בטבת תשע"ג
(10.1.13), בשעה 17:00

במכון טל

רחוב בית הדפוס 7
גבעת שאול, ירושלים

במכון לב

רחוב הוועד הלאומי 21
גבעת מרדכי, ירושלים

בבית הספר הגבוה לטכנולוגיה בירושלים תהנו מ:

- שכר לימוד אוניברסיטאי
- מעבדות מתקדמות
- מערך מלגות רחב
- יחס אישי ותומך
- עזרה בהשמה בעבודה

נפתחת ההרשמה ללימודים במגמות הבאות:

תואר ראשון

- סיעוד
- מדעי המחשב
- חשבונאות ומערכות מידע
- ניהול ושיווק טכנולוגיה
- מכינה קדם אקדמית

תואר בהנדסה BSc

- הנדסת אלקטרו-אופטיקה
- הנדסת אלקטרוניקה
- הנדסת מערכות תקשורת
- הנדסת תוכנה
- הנדסת תעשייה וניהול

הרבה יותר מתואר!

מכון לב | מכון טל
בית הספר הגבוה לטכנולוגיה בירושלים

1-700-50-32-32

לפרטים נוספים והרשמה הכנסו עכשיו ל- jct.ac.il

כי קשתה". הוא לא כעס על עצם מעשיהם בשכם ולא גינה את עצם הפגיעה ב'חפים מפשע' לכאורה, אלא מתח ביקורת על כך שהם פעלו ללא ידיעתו. לכן אומר להם "אחלקם ביעקב, אפיצם בישראל", מפני שחשוב שתהיה קנאות בעם ישראל אך לא באופן מרוכז אלא שתתפזר בין השבטים. אם הקנאות תהיה כולה במקום אחד, עלולים להעשות מעשים חריגים ולא מיושבים. לכן שבט לוי היה מפוזר ושבט שמעון היה מובלע בתוך שבט יהודה. הקנאות צריכה את המינון הראוי.

יעקב אבינו החדיר לבניו את יסודות האמונה ובזכותו הדור שנשארו במצרים גם לאחר פטירת יוסף, שמר על יחודיות ועל אורחות חייו. רק לאחר שנפטרו ראשי השבטים חלה הדרדרות, עבדו עבודה זרה והפרו את ברית המילה. אולם בכל זאת, גם אז, שמרו על דברים יסודיים. לא שינו את שמם, לא את לבושם ולא את שפתם. לצערנו הרב, היום בגולה ישנן מדינות בהן למעלה משישים אחוזים מהיהודים הולכים ומתבוללים בגויים.

יהי רצון שנפנים לתוכנו את ההדרכה האלוקית, נשמר את המסורת שיעקב הנחיל לבניו, ונזכה שעם ישראל יתעורר בתשובה וילך לאורם של אבות האומה ■

ומנשה" התקבלה ככרכה שכל אב מברך את בניו בערבי שבתות ובהזדמנויות אחרות. מפני מה זכו מנשה ואפרים בדבר זה, הרי היו ליעקב אבינו עוד בנים ונכדים צדיקים?

יעקב אבינו העריך במיוחד את מנשה ואפרים, מפני שעד שכל משפחתם ירדה למצרים הם גדלו שם לבד, בשונה מעשרת בני יעקב שהיו גידלם. בזמן שהיה רועה את צאן לכן היה מלמדם, והחברה שלהם היתה בתוך המשפחה. מנשה ואפרים נולדו וגדלו בארץ מצרים, והחברים הטבעיים שלהם היו אמורים להיות בני הנסיכים, שכל מעייניהם ומאוויהם היו חיי הנאה ותענוגות. אך מנשה ואפרים לא נגררו אחריהם, אלא גדלו ברוח סבא ישראל ושמרו על קדושת החיים. לכן **יעקב אבינו מברך את כל בית ישראל בשם, שאפילו אם הילדים יקלעו למצב בו אין סביבה אוהדת ואין 'חממה', בכל זאת ישמרו על התכנים הרוחניים אותם ינקו בבית אבא ומשיכו לחנך כך גם את הדורות הבאים.**

לפני הסתלקותו של יעקב אבינו מן העולם, הוא מכנס את בניו, מציין את התכונות שיש לכל אחד מן השבטים, ומברך כל אחד שיצליח להבליט את התחום שלו.

לשמעון וללוי אמר יעקב "ארור אפם כי עז ואברתם

פרשתנו מתחילה עם ירידתו של יעקב אבינו למצרים, לאחר שהודיעו לו שיוסף חי. התורה מעידה עליו "ותחי רוח יעקב אביהם", ומתרגם אונקלוס ששרתה עליו רוח הקודש. אותן 17 שנה, בהן חי בחוץ לארץ, על אף שהיוו את תחילת הגלות, באופן יחסי היו אלו שנים נוחות, ולא היתה ביעקב העצבות הכבדה על העדרו של יוסף.

"יחי יעקב בארץ מצרים" - בזכותו ארץ מצרים חיה, ובזכותו פסק הרעב. כל מצרים הרגישה את תרומתו האדירה של אותו צדיק בנוכחותו. יש אנשים שחיים לעצמם, למשפחתם או לעירם, אך זכותו של יעקב אבינו הגנה על כל מצרים.

יעקב שלח מראש את יהודה "להורות לפניו גושנה" - לבנות בתי אולפנה.

יעקב חשש מהירידה לבין הגויים, והבין שצריך לחסן את הדור הצעיר ולהעניק לו אוצרות של מטען רוחני, כדי שיוכלו לעמוד בפני ההשפעות החיצוניות. באותן 17 שנה שהיה יעקב במצרים, הקדיש את כל זמנו לחינוך הילדים ולהשפעת יראת שמים בכל מה שנוגע לצביון הבית היהודי. הוא העביר לנכדיו את מה שקיבל מאברהם ויצחק, ואת מה שלמד בבית המדרש של שם ועבר.

הברכה שיעקב ברך את נכדיו "ישימך אלוקים כאפרים

ספר לי את האמת

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

ספוגה בדם? כבר עשרים ושנים שנה שאני מנסה לדמיין את מה שקרה לך. אחת ולתמיד אני רוצה לדעת מה האמת. בני אהובי...? יוסף שלא רצה שאחיו ייענשו, נזהר שלא תהיה ליעקב הזדמנות לשאול אותו שאלה כזו.

כדברי המדרש בפרשתנו (פסיקתא רבתי ג'). וראה גם לקח טוב ויצא, כ"ט, כ"ה) על הפסוק: 'ויאמר ליוסף הנה אביך חולה' (מ"ח א') שואל המדרש: "וכי יוסף לא מצוי אצל אביו שיוודע על מחלתו? אלא להודיעך צדקו, שלא רצה להתייחד עם אביו שלא יאמר לו 'היאך עשו בך אחיך?' ומקללם".

אך, אולי יעקב לא שאל את השאלה כי הוא סבר כפירוש הרמב"ן: "שלא הוגד ליעקב כי האחים מכרו את יוסף, והוא חשב כי היה תועה בשדה והמוצאים אותו לקחוהו ומכרו אותו אל מצרים".

על המדרש, עדיין יש לשאול, מדוע לא שמר יוסף על קשר רציף עם אביו? הרי מותר לשנות מפני דרכי שלום, והיה אומר לו- כאשר חזרתי מהאחים, חטפו אותי בדרך ומכרו אותי כעבד למצרים? וכן, מדוע כאשר חזרו מההלוויה הוא ניגש אל הבור שלשם השליכוהו? הרי הוא כבר מחל להם? את זה נשמח לשמוע מכם: pvpuah@gmail.com ■

אמנם, פרעה מדגיש - שזה בגלל השבועה שהשביע יעקב את יוסף, אך להלוויה שכזאת יש גם סיבה אחרת. כנראה, שפרעה התרשם מגודל אישיותו של יעקב אבינו. כיצד ראה זאת?

דבר נוסף עליו יש לתת את הדעת, היא העובדה שפרעה בחר ביוסף אחרי שפתר לו את חלומותיו. הוא אומר 'אין נבון וחכם כמוך' (מ"א, ל"ט) מהיכן ידע זאת?

אין לנו מידע מדויק על הפרעונים והידע שקיים נאסף במהלך הדורות. רק בשבועות האחרונים פרסמו שבדיקת CT הוכיחה שרעמסס השלישי נרצח ולא מת מוות טבעי.

עם כל הביקורת שעלולה להיות לנו על פרעה, הוא ודאי היה אדם בעל תפיסה מנהיגותית חזקה וסביר להניח שגם אדם חכם.

גדלות ועוצמה של אדם הן תכונות שניתן לחוש. אולי זה מה ששכנע את פרעה באישיותם של יעקב ויוסף. אני עצמי חשתי את הדבר במפגש שהיה לי עם כמה מגדולי ישראל. שחוף מחממתם, ניתן להרגיש עוצמה מיוחדת באישיותו של האדם. אחרי ההתרגשות הגדולה של המפגש בין יעקב ליוסף, משער יוסף שיעקב מתכנן לתפוס אותו בצד ולשאול: "תגיד לי בני היקר, מה בדיוק היה? כיצד נעלמת והתגלגלת למצרים? מי בדיוק נשך אותך שכתונתך הייתה

כאשר נפטר הברון רוטשילד, הוא נקבר זמנית בבית הקברות 'פר' לש' בצרפת.

בשנת תשי"ד החליטה ממשלת ישראל להעלות את עצמותיו ועצמות רעייתו ארצה ולטומנם בחלקה מיוחדת שהוקדשה לכך ברמת הגדיב שעל-יד זיכרון יעקב. כאשר שמע על כך נשיא צרפת המפורסם - שארל דה- גול, הוא פנה אל משפחת רוטשילד ושאלם: הרי אתם אזרחים נאמנים של צרפת, כיצד אתם מעבירים את עצמות הוריהם למקום אחר? המשפחה ענתה בנימוס ושיתפה פעולה עם החלטת ממשלת ישראל.

תגובתו של דה- גול היא דוגמא לחשיבות הגדולה שאנשים מייחסים למקום הקבורה.

יעקב אבינו מבין שחובתו להעמיק בלב בניו ובני ביתו את תקוות הגאולה של ישראל ואת הקשר המיוחד לארץ המובטחת- ארץ ישראל. על כן, הוא מצווה להביאו לקבורה בארץ ישראל. בדרך זו נהג גם יוסף, אך הוא ידע שלמשפחתו אין את היכולות שהיו לו. על כן ציווה שיעלו את עצמותיו יחד עם בני ישראל בצאתם ממצרים.

פרעה, עורך ליעקב הלוויה ממלכתית ובעקבות כך משתתפים "כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים" (נ"ז). מדוע מאפשר פרעה לערוך הלוויה ש"בוגדת" בפטריסיות המצרית?

גיליון חדש

ראש הישיבה הגבוהה באיתמר, נחשף כי 68% מנוער הגבעות שנפגש עם מפקד הבקו"ם ביולי האחרון התגייסו לצה"ל רובם ליחידות קרביות, ו-27% עומדים לפני גיוס. נראה שמפגש עם בכיר בצה"ל הצליח להביא למיתון ושינוי עמדות של הנוער אולי הכי מדובר בארץ.

מפקד הבקו"ם בפגישה עם נוער הגבעות

נראה שנוער הגבעות מתמתן? לאחר הצלחה של מפגש בין נוער הגבעות למפקד הבקו"ם ביולי האחרון, התקיים מפגש נוסף מסוג זה אתמול באיתמר. במפגש אותו יזם ראש המועצה האזורית שומרון גרשון מסיקה והרב אביחי רונצקי

הכנס השנתי השלושה עשר לרבנים ואנשי מקצוע

חידושים בגינקולוגיה והלכה
פסקים, דילמות והתמודדויות

יום רביעי כ' טבת תשע"ג (02.01.13 למנינם)

בית הכנסת ישורון
המלך ג'ורג' 44, ירושלים

בין הנושאים

בחירת מין העובר

הפסקת הריון במצבים מורכבים

טיפול פוריות לזוגות בעלי מוגבלויות

חרדה בהריון - האם משפיעה על העובר?

פתרונות רפואיים חדשניים למניעת כתמים

האם אולטרא סאונד יכול להציל חיים?

האטה בהתפתחות העובר - IUGR

פונדקאות - היבטים הלכתיים

חתן וכלה - טהרה לאחר החתונה

בעיות לב בעוברים וילודים ופתרון

טיפולים חדשניים בפריון הגבר

הפרעות קשב וריכוז ADHD - האם עוברות בתורשה?

ועוד

בין המרצים

הרב יעקב אריאל | הרב מנחם בורשטין | הרב שלמה דייכובסקי | הרב ד"ר מרדכי הלפרין
ד"ר שלומי כהן איילון | הרב ישראל מאיר לאו | הרב דב ליאור | ד"ר מיכאל נג'ארי | ד"ר מנחם נוימן
פרופ' אלן סרף | הראשל"צ הרב שלמה עמאר | הרב יואל קטן | הרב אריה שטרן ועוד

הנחה לנרשמים עד י"ח טבת

תוכניה מלאה באתר המכון | עלות בהנחה: 60 ₪ | הרשמה מראש חובה | עזרת נשים פתוחה

לפרטים והרשמה:

052-4077077 | 052-7710601 | 02-6517171 | www.puah.org.il | orit.puah@gmail.com

נ א ל ש ל ו ח פ ר ט י מ מ ל א י מ

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

נבל ברשות החוכה (מאמר ראשון בסדרה)

נוהגים בתי המשפט על דרך הכלל להוציא צו ביניים שיעכב את ההריסה עד להכרעה בתביעה. באופן זה, לו היה העברין פונה לבית המשפט עם קבלת הצו, כמתחייב, היתה התביעה נדחית בתוך תקופה קצרה. בכדי "לא לבזבז את התחמושת" העברין ממתינ עם הפניה לרגע האחרון ומנצל את צו הביניים בכדי לבטל את המבצע בזמן אמת. עד הפעם הבאה שהרשויות יוכלו להקצות כוחות למבצע נוסף יחלוף עוד זמן רב. או אז ייזכר פתאום העברין להגיש את הערעור על דחיית תביעתו הקודמת ולקבל שוב צו ביניים שימנע את ההריסה עד לדחיית הערעור לגופו. כדוגמא לכך, אנו מטפלים היום בדרישה למימוש צו הריסה בן 36 שנה(!), שביצעו נדחה פעם אחר פעם בשל יצירתיות 'ראויה להערכה' שמפגין בעליו ביכולת השימוש במגוון ההליכים המשפטיים הקיימים בחוק. בשבוע הבא, נציג את הפתרונות שאנו מבקשים להציע בכדי לשים סוף לשימוש הציני בהליכים המשפטיים לסיכול מאמצי האכיפה ■

לאפשר את קיומה של הזכות מחד, ואת יעילות של הליכי האכיפה מאידך. באופן בו זכות הגישה לערכאות לא תנוצל לרעה ולא תחבל במאמצי האכיפה מעבר למינימום הנדרש. בפועל מנוצלים ההליכים המשפטיים פעם אחר פעם בידי עברייני הבניה בכדי לעכב ולשבש את מאמצי האכיפה. ניצול ציני זה מתאפשר בחסות חוסר הקפדה על התנאים הקבועים בחוק ובתקנות לפניה לבית המשפט ובראשם ללוחות הזמנים הקבועים לכך. כך לדוגמא, קובע החוק כי ערעור על צו הריסה ניתן להגיש בתוך 14 יום. בפועל ממתינים עברייני הבניה ופונים לבית המשפט רק כאשר ישנה כוונה מצד הרשויות לממש את הצו ולבצע את ההריסה. כך, נערכות הרשויות למבצע ההריסה, מגובים במאות שוטרים וציוד הנדסי כבד, והמבצע מבוטל ברגע האחרון בשל צו ביניים שניתן שעות ספורות לפני כן לבקשת העברין. רובן המוחלט של הפניות לבית המשפט בעניינים אלו הן פניות סרק שברגע שמתקיים דיון ענייני בהן, נדחות על הסף. אלא שמאחר והריסת בית הינה צעד בלתי הפיך,

לקראת הבחירות הבאות עלינו לטובה אנו עמלים ברגבים על כתיבתה של "תכנית מאה ימים" לקידום מדיניות קרקעית ציונית. התכנית תוגש אי"ה למי שירכיב את הממשלה הבאה והיא נועדה לשים על סדר יומה של הממשלה הבאה, מיד עם כינונה, מספר נקודות כשל מערכתיות, שטיפול מהיר ונקודתי בהם עשוי לתרום רבות לניהול נכון של משאבי הקרקע והטבע של ישראל.

בכל שבוע מן השבועות הקרובים נציג בקצרה את אחת מן הסוגיות הללו. נפתח השבוע במה שאנחנו מזהים כבר זמן רב כאחד מהחסמים הראשיים הפוגעים במאמצי האכיפה של דיני התכנון והבניה: שימוש לרעה בהליכי משפט. זכות הגישה לערכאות הוכרה בשיטת המשפט הישראלית כזכות יסוד על חוקתית. לכל אדם הזכות לקבל את יומו בבית המשפט בניסיון להגן על זכויותיו ולמנוע פגיעה שרירותית בהן. דיני התכנון והבניה כוללים אף הם לצד כל אמצעי האכיפה, גם מנגנוני השגה וערעור לרבות מסגרת ולוח זמנים לערעור בפני בית המשפט המוסמך. מנגנונים אלו אמורים

שילוב (כל) החברה באקדמיה

שילה כץ - מנהל היחידה ללימודי תעודה במכללת גבעתי ושינגטון

נקודה למחשבה

סינון בין נכסי בית המדרש - בבחינת "לא כל הרוצה ליטול את השם יבוא ויטול". המחשבה הייתה שלימוד ערכי אינו מתאים לכל אדם, אינו מובן לכל אדם ואינו ראוי שכל אדם החפץ יבוא וילמד. אלא רק מי שתוכו כברו ראוי ללמוד.

כבר באותה התקופה היו שראו בסינון התלמידים רעה חולה ועל כן ביום בו רבן גמליאל סולק מנשיאותו התווספו מאות ספסלי לימוד (ישנה מחלוקת בגמרא האם נוספו 400 או 700 ספסלים) כיוון שרבי אלעזר בן עזריה רצה במתן אפשרות והזדמנות שווה לכולם. מי כמונו - העם היהודי - יודעים כי ידע הינו המשאב החשוב ביותר שיש לאדם. עול כן, חשוב היום יותר מתמיד להעניק לכל מי שרוצה את האפשרות ללמוד ולהשתלב בעולם הלימודים האקדמי.

צבא ההגנה לישראל הינו כור ההיתוך של העם היהודי היושב בציון. לא כל החיילים משרתים ביחידות המיוחדות ולא כולם נמצאים בחזית, אך רוב רובו של העם (כך אני מאמין ומקווה) מבין את חשיבות השירות הצבאי ו/או הלאומי ועל כן מאפשר לכולם לשרת ביחידה המתאימה להם.

ראוי שגם האקדמיה בישראל תהיה פתוחה לכל וזומנת לכל ויחד עם זאת למצוא את האיזון הנכון של שילוב חדשים מבלי להוריד באיכות הלימוד ■

והלמדנות היוו מרכיב חשוב ועיקרי בחיי העם לאדם הפרטי ולקהילה כולה.

האקדמיה אשר שמה לה למטרה לחקור להגות, לשאול, לנסות וליצור. אך היא לא השכילה לעשות את כל אלה בקרב כלל החברה האנושית. האקדמיה יצרה לעצמה הילה מדעית והרשתה רק לבני מעלה להתקרב ולהשתתף. כך היה הדבר באתונה וכך היה הדבר גם בבית מדרשו של רבן גמליאל כמסופר במסכת ברכות דף כז' עמוד א: תנא: אותו היום סילקו לשומר הפתח וניתנה רשות לתלמידים להכנס, שהיה רבן גמליאל מכריז ואומר כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש. ההוא יומא אתווספו כמה ספסלי בבית המדרש, הוה קא חלש דעתיה דרבן גמליאל אמר דלמא חס ושלום מנעתי תורה מישראל, אחזו ליה בחלמא חצבי חיאר דמליין קיטמא, ולא היא אלא ליתוביה דעתיה הוה דאחזו ליה.

[תרגום, באותו היום, לאחר שסילקו את רבן גמליאל מן הנשיאות, נוספו כמה ספסלים בבית המדרש. חלשה דעתו של ר' ג': שמא מנעתי תורה מישראל? בתגובה הראו לו בחלומי חביות לבנות מלאות באפר, כלומר - תלמידים חסרי תוכן ממש. ומסכמת הגמרא שאין זה נכון, אלא שהראו לו רק בכדי להפסיק את דעתו].

כלומר, גם רבן גמליאל נשיא העם היהודי יצר מערכת

"במה אקדם יה...?" המילה האוניברסאלית אקדמיה - Academy הינה על שם גיבור המיתולוגיה היוונית אקאדמוס. מתוך שמו נגזרה המילה אקדמיה אשר בצירוף מקרים מורכבת מהאותיות ק.ד.מ שמהווות את אותיות השורש של המילים: קידום, קדם, קדימה, קידמה וכו'. עולם האקדמיה היה והינו המנוע המחקר, הניסוי והלימודי המשמעותי ביותר בעולם המפותח של ימינו. עשרות ואולי אף מאות מיליוני אנשים בעולם לומדים בימים אלו לקראת תואר ראשון, שני או שלישי.

התעודה הנכספת הינה בחברה של ימינו בבחינת מותג של יוקרה, כניסה לחוג אליטיסטי, תו של מעמד גבוה בסולם החברתי. ונשאלת השאלה: מדוע זה כך? למה תואר אקדמי הינו של אלה היכולים לממן ו/או של אלה שבאו מהרקע המתאים? מדוע האקדמיה נתפסת כ"מגדל השן"? כבר בתחילת דרכה של האקדמיה, בימיו של אפלטון "ממציא" האקדמיה, היה קיים שלט מעל הכניסה למבנה האקדמיה בו נכתב - "אין כניסה למי שאיננו עוסק בגיאומטריה", בנוסף, תלמידי האקדמיה חבשו מגבעות מיוחדים ולבשו גלימות מיוחדות, כל אלה שייכו את הסטודנטים למעמדות העליונים בחברה של אתונה.

לאורך הדורות, האדם המשכיל והמלומד היה סמל לחיקוי בעולם כולו ובעם היהודי בפרט. הלימוד

אשר ותקין

כבית להיות יהודי

"שבת העם והארץ"

שבת פרשת וארא, א' שבט תשע"ג (12.01.13)

מתחברים מחדש

כולנו, ערים ועיירות, קהילות ושכונות,
גרעינים תורנים, ישובים ומוסדות חינוך

שותפים למהלך לאומי גדול של שבת לימוד ועיון בכל מרחבי הארץ.
שבת של חיבור ואירוח רבנים ומוסדות בערים ובשכונות.

משהו חדש מתחיל

| www.maale.org.il | artziel7@gmail.com, 052-8023418
yonat@hadegel.org.il, 052-3003873
074-7015484 - משרד | Avital@telshilo.org.il, 052-5666462

להצטרפות רבנים - הרב יוסי ארציאל:
לשיבוץ גרעינים ולקהילות - יונת בן עמי:
לשותפות מוסדות וגופים -

ינקב שוואקי

שיר לחיילים

היכל נוקיה

יד אליהו - תל אביב

י"ט טבת תשע"ג - 1.1.13

בשעה 20:00

אמן אורח

שלומי שבת

החזן הראשי לצה"ל
סא"ל **שי אברמסון**

ילד הפלא
מישל כהן

להקת
מטאליש

מספר שיא של נגנים על במה אחת בישראל

SPONSORED BY THE MELNICK FAMILY

רכישת כרטיסים באתר: J-SHOWS.COM ובמוקד 9066*

לקבוצות ו VIP : SHWEKEY@DANIELPRO.COM
במאי: זיו דאלי | פרסום ויח"צ : יואל ברקוביץ
המופע מוקלט ומצולם ל-DVD - אין להכניס מצלמות ונשק

הפקה וייצוג:
Daniel Pro.com
שחר דניאל הפקות

גשיתוקי
מקור ראשון
ערוץ טיקטק לאסטי
Makor Rishon

להוסיף אור

יעקב אבינו עונה לשאלתו של פרעה אודות מספר שנותיו: "ימי שני מגורי". מדוע מדגיש יעקב גם את הימים, וכי אין אנו יודעים שהשנים כוללות גם את הימים? רצה הכתוב ללמדנו, שלא ניתן להתייחס לשנותיו של יעקב, כמקשה אחת כוללת. כל יום בחייו של יעקב היה בעל משמעות מיוחדת במינה. לכל יום היתה את התפילה המיוחדת לו. המסילות ישירים פותח את ספרו, בבירורה של מידת הזהירות. ענינה של מידה זו, הינה להיות בחשבון נפש מתמיד, ובבחינה חוזרת ונשנית של מעשינו. אדם המוטרד ממצבו הרוחני, בוחן את מעשיו לעיתים קרובות. הוא מבין את משמעותם של המעשים ומשתדל ללכת בדרכו של יעקב אבינו. ואולם, לעיתים, התעסקות יתירה בחשבון נפש זה או אחר עלולה להשיג את המטרה ההפוכה. אתן משל שיעזור בהבנת הענין- לעיתים, יש לאדם פצע מוגלתי בגופו. כל ילד קטן יודע, שאין להתעסק יתר על המידה בפצע זה, וודאי שלא לפותחו. חיטוט יתר בפצע, עלול להחריף את מצבו ולעכב את ריפוי.

כך גם ביחס למעשיו של האדם. כדי לשפר את מעשינו, מחויב האדם שלא להתעלם מפצעו

ולבחון דרכי גישה אפשריות לריפוי נפשו. יש פעמים בהם חש האדם, כי הוא ניסה את כל דרכי הפתרון האפשריות ובכל זאת נכשל בהם פעם אחר פעם. מן הסתם, קיימות דרכים שהאדם טרם נחשף אליהם. אך האדם איננו מכירם והוא חש שהוא עומד בפני מבוי סתום. כאשר האדם מגיע למצב מעין זה, עליו להרפות את העיסוק האובססיבי במעשיו. עיסוק זה לא יתרום דבר, וגרוע מכך, הוא עלול לדכך את רוח החוטא ולעכב את פתרון הבעיה. תחושת הכישלון הצורבת המלווה אותנו במשך שנים רבות, גורמת לנו לאבד את האמון בכוחותינו הרוחניים. אין משמעות הדבר - הרמת ידים והשלמה עם מציאות החטא, אך יחד עם זאת, **לעיתים חייב האדם להכיר בעובדה, כי כרגע אין ביכולתו לפתור את מצבו העגום. גם ידיעה זו הינה בעלת ערך חשוב מאין כמוה. את האנרגיה והכוחות העצומים שהשקיע האדם בנסיונות הולכים וכושלים, הוא מפנה לעבר מחזותיו חדשים.** הוא מוכיח לעצמו, כי יש בנפשו כוחות רוחניים כבירים. ידיעה זו כשלעצמה, יש בה ערך עצום וכשלעצמה יכולה לסייע במלחמת היצר. כעת עלינו

להשיב את האמון בעצמנו. כשלוך זה או אחר, צורב ככל שיהיה, אין בו כדי להעיד על עולמנו הרוחני. אכן נכון הדבר, שהדרך הפשוטה הינה "סור מרע" ורק לאחר מכן "עשה טוב". אך לאמיתו של דבר, אל לו לאדם לראות זאת כשני שלבים שונים. לעיתים, צריך האדם להוסיף את העיסוק המתמיד ברע שבנפשו ותחת זאת להוסיף חיל וכוח. עשית הטוב, היא עצמה מרפא לנפש, היא משקמת את האמון העצמי וממילא חושפת כוחות נפש חדשים שהיו גנוזים בפנים במשך זמן רב. כך מקובלנו, שאת החושך לא מגרשים במקלות, אלא ע"י הוספת אור. הפסק לחפש את המקלות שיגרשו את החושך בנפשך, הוסף אור בעזרת לימוד תורה ומעשים טובים, וממילא נפשך תואר באור חדש ומרומם. בהצלחה ■

את אחי אֲנִי מְבַקֵּשׁ

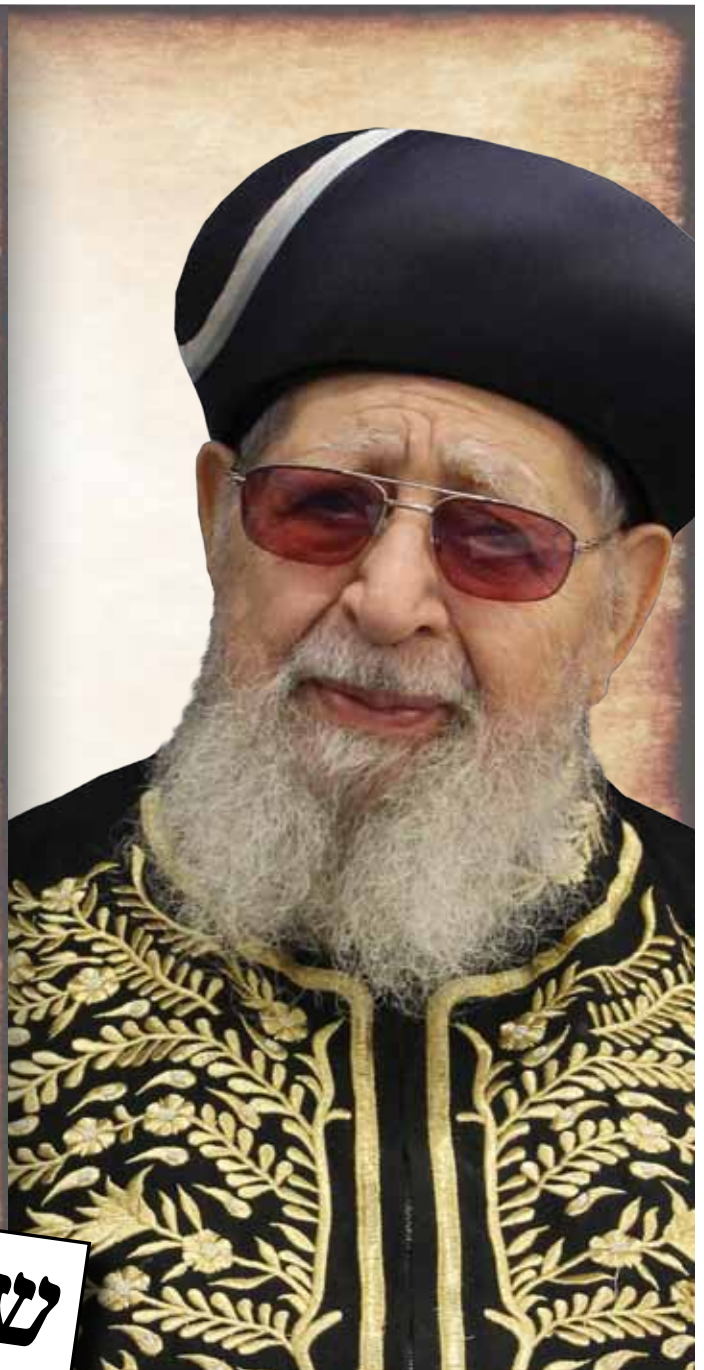
"כל מי שהוא ספרדי אוהב את הקב"ה, את המסורת ואת התורה

אנחנו יש לנו את תנועת שם התנועה היחידה של הספרדים"

(מדברי מרן בשיעורו השבועי)

דתי ספרדי מצביע שם

שם כך פסק מרן

הנגב והגליל. הישוב הצעיר רתמים שבנגב המונה כבר כשמונים משפחות, יוכיח זאת. נראה שהדרך הנכונה לכך היא על ידי התיישבות שיש בה התערות מלאה במרקם החיים שבמקום. מוסדות החינוך ראוי שיהיו משותפים לכולם וכך אף פעילות תנועות הנוער. ראוי לשבח הגרעין התורני הגדול שבבאר שבע, 'בית מוריה' שהמוסדות החינוכיים שהקים אכן פתוחים לכל ויכול לשמש כמודל להתיישבות העירונית בפריפריה. על אף מה שנעשה, המלאכה עדיין מרובה, 'והעם שבשדות' מצפה לנו ויקבל בשמחה את הבאים בשעריו ■

פרץ הקהל במחאות כפיים סוערות וכך זה המשיך בכל פעם שדיברת. גם היושבים לצדי הרבו לדבר על המשותף שבין יהודה ושומרון ואזורי הספר ושלמעשה, גם אנחנו מוגדרים כפריפריה.

יצאתי מהמפגש המרתק הזה בתחושה חזקה של כל ישראל חברים - באמת! ולא כפי שמושמע ללא הרף באמצעי התקשורת.

חיבור נפלא שכזה נוצר בראש ובראשונה על ידי הגרעינים התורניים ובני הישיבות שבמקומות הללו. כמו כן מתרבים והולכים הרוצים להתיישב באזורי

האמת ניתנת להאמה, שהיו בי חששות מלהשתתף בכנס שדרות אליו הוזמנתי. באזורי הדהדו קריאות מן העבר שחזרו ונשנו אודות המשאבים העצומים שהושקעו בהתנחלויות במקום באזורי הפריפריה, כך שלמעשה אנחנו - המתנחלים ביהודה ושומרון אשמים במצבם.

'מוכן לקרב' התיישבתי על כסאי מול קהל של צעירים בני הדרום, כשלצדי שותפים בפאנל שלושה תושבי שדרות ואשקלון.

ובכן, בניגוד לחששותיי ולמרבה הפלא, כבר בעת שהמנחה הציגה אותי וציינה שאני תושב איתמר,

זה היה ביתי

זבולון כלפה - מנהל הקהילה בקיבוץ דביר ומספר 7 ברשימת הבית היהודי לכנסת

הבאה. על כולנו, כציבור דתי, לאומי, ימני, לפעול בבחירות הללו במשנה מרץ, ולדאוג לכך שהבית היהודי תהיה מפלגה גדולה וחזקה שתגרום לכך שהשאלה הזו, כלל לא תעמוד על הפרק ■

אני אישית מצפה לשמוע את תגובתו של הליכוד, האם הוא מתכוון שוב חו"ח לפנות משפחה שגרה שלושים, ארבעים וחמישים שנה בבית שלה. בכוחנו ליצור את ההבדל בכיוון בו תלך הממשלה

הבית היהודי

סערה התחוללה השבוע בעקבות דבריו של יו"ר הבית היהודי, נפתלי בנט. דילמת פינוי היהודים מביתם היא דילמה מוסרית קשה ביותר שלצערי משפחתי ואני חוויו אותה על בשרנו פעמיים: פעם כשגרתי בימית ולאחר מכן כשגרנו כמשפחה בגוש קטיף.

אני יכול לומר ממקור ראשון, שכולנו, כל תושבי גוש קטיף, ידענו מציאות ביטחונית איומה, כאשר מדי יום ביומו חוונו על בשרנו ירי של פצמ"רים וקאסמים. פיגועים וניסיונות פיגועים וכל מיני מרעין

אני אישית מצפה לשמוע את תגובתו של הליכוד, האם הוא מתכוון שוב חו"ח לפנות משפחה שגרה שלושים, ארבעים וחמישים שנה בבית שלה

בישין. וב"י יכולנו להם. הרבה בזכות האמונה והרוח האיתנה יחד עם פעילותם הברוכה של חיילנו בנינו בצבא ההגנה לישראל.

היום, ממקום מגוריי בקיבוץ שומריה שבדרום, אני יכול לומר שאזעקה אחת או שתיים של צבע אדום, גורמות נזקים רבים שקשה לתאר במילים, ובעיקר לילדינו. אלו נזקי חרדה שקשה מאוד לתקנם, אם בכלל. לעניין פינוי של יהודים מביתם, אינני מאמין, ולו מהדד האנושי והמוסרי, שאפשר לצפות או לבקש מחיילים יהודיים שמשרתים בצה"ל, להיות שותפים לגירוש או לעקירת תושבים יהודים מביתם.

כולנו כבר ראינו את התוצאות העגומות של פינוי ימית וגוש קטיף, את ה"הישגים המדיניים" הגדולים ואות ה"שלו" שבאו בעקבותם.

המעצבייניש

זאב הרשקוביץ

איור: יוסי שחר

אתם כותבים את המעצבייניש! רוצים שהמעצבייניש שלכם יופיע בגיליון הבא? ננסו לפייסבוק של גילוי דעת ותתחילו לכתוב...

ערי הסברה והיכרות:

י"ד טבת 27/12

כ' טבת 2/1

בשעה 19:00

בישיבה במרכז שפירא

להרשמה נא לפנות למשרדי הישיבה

לחיות "אור" - עציץ זה מחייב הישיבה התיכונית "אור-עציץ" בנשיאות הרב חיים דרוקמן

בית אור עציץ למשיכת הנאסה

לימוד תבונות עם אברכי הישיבה הגבוהה • קשר עם הרב חיים דרוקמן • טיולים וחיי פנימיה מגוונים • הצטיינות בלימודים

לפרטים: 08-8502591/6487517 • לתאום חוגי בית במקום מגוריים ניתן לפנות למזכירות הישיבה • sh@ore.co.il • www.yore.co.il

יהדות מתונה זה לא בשמיים

"וצריך שמשפטי תורתנו יהיו מסכימים
אל השכל והסברא" (רבי דוד בן זמרא)

לאורך ההיסטוריה היהודית, העם היהודי
הצטיין במתינות ובאי-קיצוניות. אולם בעת
החדשה אנו עדים להקצנה דתית מתמדת,
שמשתקפת הן בפסקי הלכה והן בתופעות
חברתיות שונות. "עם שלם", ואני בראשה,
רואה במתינות מודל חיוני ביותר, עבור
התקיימותה של חברה מתוקנת ואדם מתוקן.

הרב אמסלם

בחירה של אמיצים!

רבנים הבית היהודי הוא מפלגה דמוקרטית לכל דבר, ורשימתה נבחרה על ידי הציבור יחד עם זאת, כאדם המחובר באופן אישי לתלמידי חכמים, אין לי ספק שנתייעץ רבות עם רבנים ודמויות מובילות אחרות, מתוך הקשבה והערכה גדולה מאוד לדעת תורה. בסופו של דבר, צריך לזכור שההחלטות תהיינה פוליטיות, והן יתקבלו במוסדות המפלגה ועל ידי נבחרי הציבור.

לקפוץ למים תחושת הייעוד שלי, מגיל צעיר, הייתה לעסוק

בעשייה למען הציבור לבית היהודי הגעתי בעקבות בקשה אישית של נפתלי בנט, לבוא עם הניסיון והיכולות שלי למפלגה. נעניתי לבקשתו מתוך רצון להעלות את העשייה הזו קומה נוספת. אני מתכוון להביא לכנסת את כל הניסיון וההיכרות שצברתי בשטח. שליחות בעיני מתחילה בהבנה שצרכי הציבור קודמים לצרכי האישיים. בהצבת הדאגה עם ישראל בראש סדר העדיפויות שלך בחיים.

שקט מדומה המציאות בה נורים באופן קבוע טילים על מדינת

ישראל, מהווה חפרה נוראה למדינה. חובתה הבסיסית של כל מדינה היא להגן על אזרחיה, ובמישור הזה ישנו כישלון מתמשך, בלתי נסבל ובולתי נתפס.

מרבית תושבי הדרום ולדעת גם מרבית תושבי ישראל הרגישו שמבצע "עמוד ענן" הסתיים בפתאומיות, לפני שהשיג את כל מטרותיו. זו לא גזירה משמיים - לצבא יש אפשרויות רבות להתמודד עם המציאות הזו ולהכריע את המערכה. בעבר, כשמדינת ישראל הייתה נחושה והפקנה זאת כלפי האויב, הצד שמנגד ידע לכבד את הנחישות הזו.

מחאה חברתית המחאה החברתית העלתה אל פני

השטח אמיתות כואבות שמדינת ישראל לא התייחסה אליהן מספיק בשנים האחרונות: הפערים העצומים בחברה, העוני בישראל ויוקר המחיה שמשחק את מעמד הביניים. יש לנו עוד הרבה עבודה - צמצום הפערים, הקטנת העוני, ויצירת אפשרות לכל זוג צעיר במדינת ישראל לרכוש בית ולחיות בצורה שפווה.

כדי להתמודד עם האתגרים הללו, אפעל לפיתוח תוכניות ממשלתיות לצמצום מעגל העוני וחיזוק העסקים הקטנים והבינוניים באמצעות תמריצים ועידוד ממשלתי. אני רוצה להתייחס לנקודה מכאיבה במיוחד בציבור הדתי-לאומי - גובה שכר הלימוד ביישוב ובאולפנות. מדובר ביוקר בלתי סביר ובלתי מתקבל על הדעת, ללא שום פרופורציות להורים בציבור החילוני והחרדי. אעשה הכול כדי להביא להוזלה משמעותית מאוד בתשלומי ההורים ליישובים ולאולפנות. כמובן שההצלחה בעניין מותנית בכך שנצבור כוח פוליטי גדול, שיאפשר לנו ליצור שינוי אמיתי.

אופטימיות זהירה אני רואה את הציבור הדתי

לאומי בעוד עשר שנים כמשפיע ושותף משמעותי בכל המערכות. אני רואה אותו מחזיר עטרה ליושנה, והופך לתנועה מרכזית ומשפיעה בכנסת ובממשלה, לא רק כשותפים אלא כמוכילים, כאחת המפלגות החזקות במדינה.

אני רוצה לראות כיצד אנו מרחיבים את מעגלי התרומה שלנו: בחיזוק הציבור היהודי והערכי בישראל, בהתיישובות בכל חלקי ארץ ישראל, בערים, בנגב ובגליל, בקידום צדק חברתי ועזרה לחלש ולנזקק. במשפט אחד - הופכים את ישראל למדינה יותר יהודית, שורשית, ציונית וערכית.

נולד, גדל וחי בבאר שבע < ממקימי 'מסע ישראלי' < מייסד הגרעין התורני 'בית מוריה' < סגן ראש עיר ומחזיק תיק הרווחה < ח"כ לעתיד

ישבנו עם אבי וורצמן לשיחה אקטואלית לקראת הבחירות הקרבות ושוחחנו על ההחלטה להיכנס לפוליטיקה, על פרשת סרוב פקודה, על יוקר המחיה ושכר הלימוד הגבוה וסיימנו כמו תמיד באופטימיות זהירה.

רקע אני בן 42, נשוי לאילנית ואב לארבעה ילדים. נולדתי, גדלתי והקמתי משפחה בבאר שבע. למדתי בישיבה התיכונית אוהל שלמה בעיר, המשכתי לישיבת מרכז הרב, למדתי בישיבת אור עציון וישיבת בחטיבת גבעתי. אני בוגר תואר ראשון בחינוך ותואר שני במינהל ובמדיניות ציבורית. היום אני משמש כסגן ראש העיר באר שבע וממונה על תיק הרווחה והקהילה. בעבר הייתי מנכ"ל תנועת מבראשית, מנכ"ל ישיבת הכותל, ממקימי "מסע ישראלי" ויועץ שר הבינוי והשיכון לנושא פיתוח הנגב. הקמתי את הגרעין התורני "בית מוריה" בבאר שבע, שהפך במהלך השנים לגרעין הגדול ביותר בישראל והייתי שותף להקמת וחיזוק הגרעינים התורניים בכל רחבי הארץ. **באר שבע** באר שבע היא הבית שלי. בה נולדתי ובה אני חי עד

היום. אני אוהב אותה וקשור אליה מאוד. הנופים המדבריים, החום האנושי והמשפחתיות שנותרה בקרב האנשים למרות ההתפתחות העצומה שלה. מהבחינה האובייקטיבית, באר שבע ממותגת כיום כ"עיר ההזדמנויות של ישראל", המשלבת את יתרונות העיר הגדולה יחד עם יתרונות הנגב. אפשר לממש כאן חלומות יש כיוונים רבים כיצד ניתן להתפתח וסביבה תומכת ומפרגנת. זוהי עיר סובלנית מאוד, למרות העובדה שהיא קלטה עלייה משבעים גלויות. אנשים שונים מאוד חיים ומסתדרים מצוין אחד עם השני, ללא מתחים ומריבות על בסיס תרבותי או עדתי. זוהי עיר של אבות האומה, שהיום מתרחשת בה עשייה ציונית קלאסית - יישוב הנגב, עלייה, התפתחות תרבותית אדירה וחיבור מדהים ליהדות.

כדי למשוך צעירים לדרום, הממשלה חייבת להעניק עדיפויות, תמריצים וחיזוקים בתחומי הדיוק, התרבות, החינוך והתעסוקה. בנוסף, יש ליצור רשת רכבות שיבטלו את קיומה של הפריפריה. כיום אדם יכול להגיע מבאר שבע לתל אביב ב-45 דקות באמצעות רכבת, באר שבע תהפוך בעתיד לעיר שכנה של תל אביב. היעד, בעיני, הוא מאות אלפי תושבים נוספים בעשר השנים הקרובות, בנגב ובגליל. זו הציונות הגדולה ביותר בדורנו, וזה אחד מתפקידיו המרכזיים של הבית היהודי - לחבר את הציונות הדתית אל העם באמצעות מגורים בשכונות ובעיירות, בנגב ובגליל.

סירוב פקודה אני מתנגד באופן נחרץ לסירוב פקודה. יחד עם

זאת, ההתעסקות האינטנסיבית הזו בנושא פינוי ישובים מטרידה ומעלה חששות. באופן כללי, זהו תחום שלא הצבא צריך לעסוק בו. הצבא צריך לאחד, לא לקרוע, ופינוי יישובים קורע אותו ואת העם. אני מחזק את ידי נפתלי שדיבר בהיגיון ובאומץ. הוא אמר בגלוי מה שרבים חושבים, ואני שמח על ההבהרה החד-משמעית שלו בעניין.

ריכוז מאמץ מעבר לתכנון אסטרטגי וטקטי לקראת הבחירות,

אנו נפגשים עם כמות אדירה של אזרחי מדינת ישראל. המפלגה מקבלת מאות פניות להרצאות וחוגי בית, הזמנות מבתי ספר, מכללות, קמפוסים אוניברסיטאים, מכינות קדם-צבאיות, וגם סתם אזרחים מן השורה. אנו מגלים אהדה גדולה לבית היהודי מצד כל חלקי העם - חילונים, דתיים, מסורתיים. באוניברסיטת בן גוריון, בקלפי של 5,000 סטודנטים, הבית היהודי זכה ב-24 מנדטים, המפלגה השנייה בגודלה בכנסת. במכללת ספיר, שידועה בתיווגה כמקום לא ימני במיוחד, זכינו במקום הראשון. יש תחושה שאנחנו הולכים להפוך להפתעת הבחירות הקרובות.

הימין במערומיו להלחם כחבורת צבועים על שאריות של רבע מנדט. זאת במקום שהליכוד-ביתנו יחזק את מעמדו בקרב המתנחלים והציבור הדתי לאומי מבלי לפגוע ביצירת המופת האחרונה שלו.

סליחה ביבי אבל טעות, טעות, טעות! אתה פוגע בבטן הרכה. כפי שאדם יכול לחזק על אחיו אך יפגע עד עמקי נשמתו אם אחר יעשה זאת, כך אנחנו, בני הציבור הדתי לאומי, יכולים להיות חלוקים בינינו לגבי חיוניות ומקומה של הבית היהודי במפה הפוליטית אך איננו יכולים לקבל משהו מבחוץ שיזלזל בכבשת הרש שלנו. ובאמת למה לך? כך או כך אתה נכנס בגדול לממשלה הבאה אז למה לפגוע דווקא במפלגה שהייתה יכולה להיות החברה הטובה ביותר שלך בקואליציה הבאה. למה לפגוע במפלגה שקמה כעוף החול והחזירה את הכבוד העצמי הפוליטי לציבור שלעולם יתייבב מאחוריו? כחבורת וותיקה של הליכוד, אני לפחות, שוקלת שוב את צעדי

הממסדי בכלל. "אני רוצה להשפיע דרך האג'נדה והאמונות שלי בכל תחומי החיים במדינה ולספק את דרך האמצע המופלאה של הציבור הדתי לאומי."

יש לנו אמן בליכוד, אנחנו רוצים אותו חזק אבל יש לנו אמן גם במפלגת הבית שלנו ופגיעה בו היא פגיעה בנו - נקודה. ההתנגשות הזו במפלגת ימין מובהקת שהיא אולי הקרובה ביותר באידיאולוגיה שלה למפלגת הליכוד-ביתנו משרתת רק את השמאל שסוף סוף זוכה לראות את הימין עושה את הטעויות שלו ומתמאג. למה לשלל להשתלח בבנט שאמר מילה על ישיבה בכלא במקרה של פיגוע, כשיש לה את ביבי וחבר יועציו שיעשו את העבודה? למה ציפי לבני צריכה לציין את חוסר הניסיון הפרלמנטרי של בנט, כשיש לה את הליכוד-ביתנו שיעשה זאת בשבילה? בדיוק כשהימין נושם עמוק בגאווה על כך שסוף סוף הוא עומד מאוחד מול שמאל מפורק, מגיע המהלך האחרון של הליכוד ביתנו וטורף את כל הקלפים. הותיר את

בימים האחרונים אנחנו עדים למתקפה חסרת תקדים של העומד בראש ממשלתנו ב-baby של הציבור הדתי לאומי לעונה זו - נפתלי בנט.

הבחור שהחזיר את הגאווה, התקווה והניצוץ לעיניהם של עשרות אלפי בני המגזר, עומד מול מתקפה חסרת בושה שמעולם לא עמדה מולה איזושהי מפלגה של הציבור הדתי לאומי בעבר. הדבר אולי מלמד משהו על האמן שנותנת מפלגת השלטון בציבור זה.

הרי בינינו, לכולם ברור שמי שבחר בבית היהודי, יש לו גם מקום בלב למפלגת הליכוד, אלא מה? הוא רוצה שקולו יישמע ביתר שאת. מתפקד הבית היהודי רוצה שיספרו אותו לא רק בזכות קבוצת הנאמנים שהצליחה לחדור לליכוד ומושמצת פעם אחר פעם, אלא בזכות עצמו. הוא רוצה להגיד בריש גלי: "כן, אני חושב שאני זכאי לחינוך חנים או לפחות זול למדי כמו שאר המגזרים במדינה". הוא רוצה לומר: "אני רוצה נציגות מכובדת של הציבור הדתי לאומי ברבנויות הערים ובמוסד הרבנות

ישראל נגאלים - בעזרת השם

זאב ולק - מחנך ואוהב הארץ

למחקר את שם המשפחה המכובד והידוע, עד שמצא פשרה, הוא הותיר את שם המשפחה הקודם ואליו הצמיד את השם החדש.

בעיתונות התפרסם מדור מיוחד, אליו היו הקוראים שולחים את שם משפחתם הלוועזי, ומקבלים רעיונות לעברות השם. שני עקרונות הנחו את רוב ההצעות: (א) תרגום השם הלוועזי לעברית, כגון: שוורץ=שחור. (ב) צליל דומה ושימור כמה הברות. לא ייפלא, אפוא, שמלאה הארץ רוזנים, באשר "רוזן" הוא קיצור נאה לשפע שמות: רוזנברג, רוזנבאום, רוזנגרטן, רוזנצווייג, רוזנר ועוד, ואומנם גם שר המשפטים הראשון, פינחס רוזן, נקרא קודם "רוזנבליט" מכל מקום אנו רואים שהמאבק העיקש על קידוש השם העברי הניב פירות, ברוך השם. כך נוסף נדבך חשוב בתהליך גאולת ישראל בארץ-ישראל

עבריים עוד לפני פרסום דבר-הטקס בתקשורת. הייתי שלם עם תביעתו, אולם כיצד בחרים בשם שיהיה לרצון אבי וכל השבט כולו, כי להינתק מהם לא רציתי, ואילו זמן להיוועץ בהם לא ניתן לי. בן גוריון פסק שאקרא "הגלעד", כי במחלת היה כינויי "יפתח". ישראל גלילי הציע לי "יוגב". יצחק שדה שאל מה דעתי על "ניר" [...] אך במוחי צץ ועלה עץ האלון העבות, שבקרבתי ידעתי את הקרב הראשון. בן גוריון חזר וגזר: "הגלעד! אתה תכבוש את הגלעד". על כך השבתי: "ואם אכבוש את נַגְלוֹס תקרא לי 'הנבלוס'?" והוא פרץ בצחוק רם [...] ביתניים נועצתי ברעיית רות ויחד החלטנו: "אלון". פתק שהגיע לקריין החדשות, דקה לפני קריאתו קבע סופית את שמי: גם הרמטכ"ל אמנן ליפקין שחק ז"ל, שנפרדנו ממנו לאחרונה, נאלץ להמיר את שמו לעברית. קשה היה עליו ועל משפחתו, שלה שורשים עמוקים בארץ,

ישראל נגאלו ממצרים בזכות שלא שינו את שמם: "כראובן ושמעון ירדו למצרים וכראובן ושמעון יצאו משם". השם העברי היה ונשאר אחד מסממני הלאומיות הישראלית גם בגאולת העם בדורות האחרונים. ראש החרדים לְדָבָר השם היה ראש הממשלה הראשון, דוד בן גוריון, שדרש מכל נציג רשמי של המדינה לעברת את שם משפחתו לעברית. כך היה גם בטקס ההשבעה הראשון למגויסי צה"ל, שנערך במהלך ההפוגה הראשונה במלחמת העצמאות. חלק מן המפקדים אימצו לעצמם את הכינויים שהיו להם במחלת ה"הגנה". רוכל שינה לאבידן, סוקניק לידן, זליצקי לכרמל. יגאל אלון סיפר על התלבטויותיו במעמד זה:

"עמדתי על המדשאה במחנה המטה הכללי של צה"ל ברמת גן [...] **דוד בן גוריון גזר עלינו בתקיפות האופייניות להחליף את שמותינו הלוועזיים בשמות**

המדור מוקדש ל: דוריה וחנן ברדיצ'בסקי; נעמה ואיתן פרידמן; ליאור וצופנת סייאני; **שהתחתנו/מתחתנים השבוע.**

ול: מוריה בריטברד ואבי מלמד; אושרי דואני ויפית פשטיצקי; לרפאל סלאב ואביטל שיף; הודיה ישי ודובי הרביץ; רועי משולם ועדי אבוחצירא; אוריה מוריוסף ולעוז; אהרל"ה סעדון ורות בן-נעים; **שהתארסו בשבוע האחרון.**

ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם!

גם לכם היו פדחות בדייטים? **גם לכן** נמסר לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלך, ועוד יותר את התשובה של הצד השני? שלחו אלינו ל: gdaat@pissrael.com או ספרו לנו בפייסבוק פדחות וסיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבועות בקומיקס.

נפגשנו כשהייתי בגיל הטיפש-עשרה,
חבר הכיר לי אותך
ומיד 'נדלקתי'.
הרגשתי מבוגר
ומלא בביטחון.
הסתרתי אותך מכולם,
ואף אחד לא ידע עלייך.
היית איתי ברגעים הכי קשים
ובעיקר הכי מלחיצים
הכנסת בי משב רוח מרענן
התמכרתי.
אזרתי אומץ וחשפתי אותך לעולם,
כולם הביעו תמיהה
ובעיקר אכזבה.
פתאום הסתכלו על שניינו בעין עקומה.
דיברו מאחורי גבנו
אמרו שאת משפיעה עליי לרעה.
התעלמתי ושמרתי לך אמונים.
אט אט כולם התרגלו לשנינו
ודווקא כשנראה שהכל הסתדר
דווקא אז, נפל לי האסימון
הרגשתי שהשידוך לא מתאים,
שבאמת את לא בשבילי
ואני סתם מבזבז את זמני
את כספי
ואת בריאותי.
בבת אחת הפסקתי
והיה לי קשה מאוד.
בכל בוקר חשבתי עליך לכמה רגעים, אך מיד
המשכתי בשגרת היומיום,
כעת, ללא מחשבה עליך, אני שמח, חופשי,
בריא ומאושר
שלום ולא להתראות

המלפפן צדימוס
אושן

משרדים להשכרה

120 מ"ר
מרכז שטנר
ג.שאול ירושלים

חביב: 050-7975040
עדינה: 02-5350901

חווה דעת | אמא במשרה מלאה זיוה קוסטינר מטפלת זוגיות ומשפחה

שאלה:

אני נשואה ויש לי שני ילדים בני שלוש ושנה.

עם לידת בני הבכור, הפסקתי לעבוד ואני נמצאת עם הילדים בבית מבחירה, רואה בכך אידיאל וטוב לי עם העניין. אך בסופו של יום אני מרגישה עייפה ומסמורטטת ומוציאה את כל התסכול על בעלי. הוא טוען שאני לא מפסיקה להתלונן בפניו על הקשיים שהיו לי במהלך היום. לא פשוט להיות כל היום עם הילדים וזה נראה לי מאוד טבעי לספר ולשחרר קצת קיטור בפני הבעל. רציתי לשאול האם את רואה דרך אחרת להתמודד עם הקשיים שאני עוברת בכל יום?

תשובה:

כי אם מדליק נורה אדומה שמשמעה היא, שאת עושה דברים מעבר לכוחות וליכולות שלך. אם כן, לא מדובר בדבר אידיאלי לא לעצמך ולא לבני משפחתך. לכן אמירתך שטוב לך להיות בבית עם הילדים וזה מבחירה, נבחנת בהרגשתך. אם טוב לך עם הילדים ואת שמחה להיות איתם ולגדל אותם, אזי לא תראי צורך לקטר ולהתלונן בפני בעלך כי גם תרגישי במצב אידיאלי ולא רק תחשבי כך. התחושה בה את מאבדת את עצמך ונותנת את כולך לילדים עד אפסית כוחות, נשמעת שבחרת לוותר על עצמך, דבר מתסכל מאוד. את התסכול הזה את מעבירה לבעלך. על כן, הייתי מציעה לך לבחון מחדש האם האידיאל הזה אכן מתאים לך והאם הוא לא מתנגש באידיאלים אחרים כמו: להיות שמחה, לעשות דברים הגורמים לך הרגשה טובה ונעימה וכדומה. וכן - לבדוק את ההשפעה של הבחירה שלך על הילדים שלך, על הזוגיות שלך ובעיקר - על עצמך ■

את כותבת על האידיאל ושיטוב לך להיות בבית עם הילדים. יתכן שזה אכן אידיאל אבל כדאי לבדוק האם הוא באמת מתאים לך וטוב עבורך. כשאדם עובד בעבודה מסוימת וטוב לו בעבודה שהוא עובד, גם אם העבודה קשה - הוא לא יקטר ויתלונן כל הזמן על העבודה שלו. הוא יכול לומר שהעבודה קשה אבל הוא לא יתלונן כיוון שבסופו של יום טוב לו והוא חש סיפוק מעבודתו. יכולות להיות נקודות זמן בודדות בהן הוא יתלונן על דבר זה או אחר, אבל דברים נמדדים על רצף. כלומר- האם באופן רציף הוא לא מתלונן על הקושי שלו בעבודה. במידה והוא כן מתלונן רבות, קשה לומר שטוב לו שם.

כנ"ל אצלך. נכון, יש כאלה הרואים באישה המגדלת את הילדים שלה בעצמה ולא שולחת אותם למטפלת, דבר אידיאלי. אך השאלה היא- על חשבון מה זה בא.

אם באמת טוב לך להיות בבית עם הילדים, היית צריכה לשמוח בכך למרות שזה קשה. **אבל להיות "עייפה ומסמורטטת" כהגדרתך ולהתלונן כל הזמן בפני בעלך, זה לא נשמע דבר טוב ומשמח**

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

מפרי ידיה

לחזור הביתה

הרבנית ד"ר יעל צהר - מכללת אורות ישראל ואוניברסיטת בר-אילן

ולמשפחתו אחריו: מצרים איננה ארצנו. לנו יש ארץ משלנו, ואותה אנו אוהבים, בה אנו רוצים לחיות ואף להיקבר. על כך מצביע הרש"ר הירש: "יעקב חי שבע עשרה שנה במצרים. בוודאי הוא ראה מה רב כוח ה"האחז בה". מה רבה השפעתו על בניו. הנה כבר החלו להמיר את הירדן בנילוס, ובהייתם במצרים חדלו לראות גלות. אכן הייתה זו סיבה מספקת להפציר בהם ברצינות כה חגיגית לבל יקברוהו במצרים, אלא ישאוהו אל ארץ מולדתם הישנה והאמתית".

קניית מערת המכפלה על ידי אברהם אבינו כדי לקבור את שרה אמנו, היא חלק מהזיכרון הלאומי המשותף לבני המשפחה הישראלית. הידיעה שיש לנו אחוזת קבר בארץ ישראל, מלווה אותנו מאז ולאורך השנים ומחברת אותנו לזהותנו ולארצנו האהובה. לפני מותו, יעקב מבטא את אמונתו העזה בחיבור הזה, ומעביר אותו לבניו אחריו ■

בתחילת פרשת "ויחי" קורא יעקב לבנו יוסף ומתחנן לפניו: "אם נא מצאתי חן בעיניך... אל נא תקברני במצרים. ושכבתי עם אבותי, ונשאני ממצרים וקברתי בקבורתם" (מ"ז, כט-ל). יעקב מזכיר בדבריו פעמיים את ארץ מצרים, ומבקש מיוסף להישבע לו במפורש, שחלילה לא יקברנו בה. הוא מבקש בכל לבו להיקבר בקברי אבותיו- אברהם ויצחק. כאשר יוסף נשבע לו, יעקב מתרגש ושמח, והוא מבטא זאת בשפת הגוף: "וישתחו ישראל על ראש המטה". תנחומא: "על ראש המטה: הפך עצמו לצד השכינה. מכאן אמרו שהשכינה למעלה מראשותיו של חולה". יעקב אינו משתחוה ליוסף בנו, אלא מודה לריבונו של עולם על הבשורה הטובה שהתבשר, שלאחר מותו הוא יובא לקבורה בארץ הנבחרת. מה פשר הדברים? וכי כל כך חשוב בעיני יעקב את אשר יקרה עם גופתו לאחר מותו? נראה כי ליעקב מגמה חינוכית אשר הוא מעביר לבניו

מזל טוב לרבנית ד"ר יעל והרב יורם צהר

לארסו! הבן אברהם עם בח'ל תמר אבי-לב
שתזכו לשמחה בריאות ורוב נחת.
מערכת גילוי דעת וצוות פרסומי ישראל

אהבה רבה

אורה פולק - יצירות המקום לאימהות יוצרות ושמה.

אחת שידעת

מתחממים ממנו, כשהילד חווה כישלון גם אז הוא צריך אותנו (ואולי אף יותר מאשר כשהצליח). כשנחמד לו, כשעצוב לו, כשהוא יוצא מהבית או כשהוא חוזר אליו, כשהוא משועמם או כשהוא מאד עסוק. בקיצור תמיד. ודאי הכי נעים כשהאהבה באה בכף, עם חינך וצחוק.

ירחם ה', איך עושים את זה?!

נהנים מהילדים, לומדים מהם, צוחקים מהם, מתחדשים מהם. בכל רגע ורגע. מנסים לרוות נחת מכל עניין קטן וטוב שיש בהם ושעשו. ודואגים להגיד להם עד כמה זה מסב לנו נחת. כמה זכינו בכך שאנו ההורים שלהם. ואיזו מתנה גדולה ואיכותית הם לכל החיים. מסתכלים עליהם בעין טובה ודנים אותם לכף זכות. (וואלה?)

נכון. לא קל להגיד אהבה, לפעול אהבה ואפילו לחיות אהבה. אבל שווה לנסות. אפילו רעיון קטן אחד מתוך שלל האפשרויות הנ"ל, משום שכשמצליחים אז חווים אהבה אדירה ומתוקה. ומי שיטעם לא ירצה להפסיק... בהצלחה באהבה yotrotcenter@gmail.com

אומנם לילדינו הקטנים די בחיבוק או מגע רך בשביל לחוש אהובים ובטוחים, אבל מה עם הגדולים יותר? אך האמת היא שלא לכולנו קל להיפתח בפני הילדים ובפני עצמם. ובשביל להגיד "אני אוהבת אותך" לילד בן 16 כנראה שצריך שעת כושר של ממש, או פתיחות חריגה בין ההורה לילד. בואו נודה שהסיכויים שאנחנו כאלה, לא גבוהים. אנחנו הרי תמיד מבטיחים לעצמנו לעבוד על זה. "הוא בטח יודע" נשכנע את עצמנו. אז זהו, שלא. **גם ילד בן 16 צריך חום ואהבה ולעיתים מגע רך, ממש כשל אחיו התינוק. וגם הוא רוצה, אולי אף חייב, להרגיש אהוב ע"י אבא/אמא.** אם במילים ואם במעשים ומחוות. יש דרך ומצאתי לה שם: "חיים בתודעת אהבה". "תודעת אהבה" זה אומר שאנחנו לא מחכים לאירוע דרמטי על מנת להפגין את האהבה כלפי יוצאי חלצינו, אלא מאפשרים לזה להתרחש עוד הרבה קודם לכן. מתי? מה? סתם ככה? בדיוק! סתם ככה. וזה ממש לא סתם. כשהבן/בת מצליחים במשהו, ניתן חיבוק אמיתי. כזה שהגוף ובעיקר הלב

בכל שנה כשקוראים בבית הכנסת את פרשות "וישב", "מקץ", "ויגש" ו"יחי" אני מסוקרנת.

אולי השנה אצליח להבין סופסוף את המסר המשתמע מהכתוב בעניין האפליה באהבה בין הורים לילדיהם ובאופן קיצוני בפסוק הבא - "וישראל אהב את יוסף מכל בניו" (בראשית ל"ג), הרי ברור לי שיעקב אהב את כל ילדיו אהבה גדולה ואמיתית. אז למה היה צורך בכל זאת להדגיש זאת יוסף אהב יותר?

אהבת הורים לילדיהם היא ניסית בעיניי. לכאורה, הילד הראשון והיחיד אמור "לגזול" את כל מלאי האהבה שנמצא בקרב אבא ואמא שלו, אך לא כך היא. עם הצטרפות כל ילד למשפחה האהבה רק גדלה, מתעצמת ומקבלת פנים חדשות. הלב מתרחב ונוצר מקום נוסף לאהבה. נדמה לי שכל הורה יעיד על עצמו כי הוא אוהב את ילדיו. יש שיגידו אפילו שהם "מטורפים" על הילדים שלהם.

מתי ואיפה הילדים שלנו יכולים להרגיש שאנחנו באמת אוהבים אותם? כשנגיד להם את זה.

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pistar.com
עד יום שלישי הקרוב

חידת השבוע

בספר "בראשית", בפרשה האחרונה פרשת "ויחי" לזאת הכונה:
עיניו בגאון
בפסוק האחרון -
ותמצאו היום
מילה נרדפת ל"איום".
ולא יהיה לכם כל חטא,
אם תשמטו את האות בית!

תשובות מהשבוע שעבר

העולם באותו אופן המיוחסות
ליעקב בן סוף טוף ובחברו אן
המילה האפס - היפסוב כל כל
הזוכה: אינת פרלשטיין משלוחות

פתרון החידה מהשבוע שעבר:
אביהם של ילדי ישראל חלק ג'
חזקה בשבוע שעבר:
משפחת כהן, בית אל

חידת השבוע
אורי ילד מתוק ומופנם.
לפעמים כעסן, לפעמים שמח, לפעמים
עצוב ולפעמים בורח. סופר דגול כתב
סיפורים על מצבי רוחהמתחלפים של
הילד ובעזרתם נצליח לפתוח את ליבו
הסגור של הילד הכי שקט בעולם.

התעדנו ילדים
מהו הספר ומיהו הסופר?

פתרתם את החידה?
זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il
פתרון החידה. הראשון שישלח את התשובה הנכונה
יזכה בפרס מתנה. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות
דברי שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שייגיע עם גיליון גילוי
דעת ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות
הרשת - פתח תקווה (אכילוב 8), רמת גן (האצול 60)
ובתחנה המרכזית ביישובים, יזכה ב**10% הנחה על כל**
קנייה! (מלבד גמורות)

חידת השבוע
אורי ילד מתוק ומופנם.
לפעמים כעסן, לפעמים שמח, לפעמים
עצוב ולפעמים בורח. סופר דגול כתב
סיפורים על מצבי רוחהמתחלפים של
הילד ובעזרתם נצליח לפתוח את ליבו
הסגור של הילד הכי שקט בעולם.

התעדנו ילדים
מהו הספר ומיהו הסופר?

פתרתם את החידה?
זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il
פתרון החידה. הראשון שישלח את התשובה הנכונה
יזכה בפרס מתנה. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות
דברי שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שייגיע עם גיליון גילוי
דעת ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות
הרשת - פתח תקווה (אכילוב 8), רמת גן (האצול 60)
ובתחנה המרכזית ביישובים, יזכה ב**10% הנחה על כל**
קנייה! (מלבד גמורות)

תורה-מן
מאת
יוסי שחר
פרק 41

הערות ותגובות: shaharyosi@gmail.com

המתח היה בשיאו כשלפתע הכריז הארנב!
עזבו את המקוואה! יש לי קבלה מדהימה!
להתזק את האוכל ביד ימין ולגדל זקן
סבך במיוחד!

ה' אלוקנו...

קדימה - צאו לדרך!
אני מקבל על עצמי לכוון
בכל אות בתפילה!

מיהו אני מקבל על עצמי להתפלל לאט?

נרץ אתה...

כעבור שבוע...
אוי לא... כבר אין לי כוח.
אני תושב שאוותר היום על הדף ימין!
אני מזכרת לנחם...

בנה להבחין...

כעבור 80 שנה...
בין יום ובין לילה!
אמנו!
צבי צב שליטא הצליח
לחזור בתשובה כל ימיו!

רגע...
יש לי עוד קבלה...

כל הכבוד ארנבון!
נראה לי שאתה הולך לנצח!
תכה, התלפת! את הקבלה שלי!
מיהו עלי לסיים כל יום 40 דפי גמרא,
17 פרקי משנה ו-2 תובנות של צרבה
מרבנו!

הנותן לשכנו...

לצפייה בפרקים נוספים של תורה-מן:
www.mushoncomics.co.il

חזרה בתשובה
כל קבלה שאדם מקבל על עצמו כגון
להפסיק לחטוא בחטא מסוים או
להקפיד במצווה מסוימת הריהי חזרה
בתשובה - שהיא משיבתו לדרך האמת.
אך הרמב"ם פסק שכדי לקיים את מצוות
התשובה בשלמות חייב האדם לעמוד
בהתחייבותו וקבלתו עד סוף חייו.
לכן, טוב לקבל קבלות קטנות שאדם יודע
שיכול לעמוד בהן, שאם לא יעשה כן,
עלול הוא לא לקיים את מצוות התשובה
הכללית כל ימיו. (ע"פ ספר התודעה)

ההתיישבות מצביעה הליכוד ישראל ביתנו

**אנו, ראשי מועצות ביהודה, שומרון, בנימין ובקעת הירדן,
קוראים להצביע "מחל" – הליכוד ישראל ביתנו.**

ממשלת הליכוד ביתנו פעלה למען ההתיישבות:

- סיכול תוכנית אולמרט ולבני לחלוקת ירושלים וחזרה לגבולות 67.
- אישור האוניברסיטה באריאל.
- בניית עשרות מוסדות חינוך ביו"ש ותכנית ביקורי תלמידים במערת המכפלה בחברון.
- בניית אלפי יחידות דיור, השקעה בתשתיות וסלילת כבישים חדשים.
- חקיקה לאומית: חוק משאל עם, חוק החרם, חקיקה למען מפוני גוש קטיף, הטבות במס וחוק המוזיאונים.

רק חיזוק מפלגת השלטון יבטיח את פיתוחה, שגשוגה וצמיחתה של ההתיישבות היהודית ביהודה ושומרון.
(מתוך מכתב ראשי יו"ש)

על החתום:

דודי פרל ר' מוא"ז גוש עציון	אבי ראה ר' מוא"ז בנימין	גרשון מסיקה ר' מוא"ז שומרון	רון נחמן ר' עיריית אריאל	בני כשריאל ר' עיריית מעלה אדומים
חננאל דורני ר' המועצה קדומים	עודד רביבי ר' המועצה אפרת	מלאכי לוינגר ר' המועצה קרית ארבע-חברון	משה רוזנבוים ר' המועצה בית-אל	דויד אלחייני ר' מוא"ז בקעת הירדן
אבי נעים ר' המועצה בית אריה	שלמה ללוש ר' המועצה מעלה אפרים	צדוק זהוראי ר' המועצה אלקנה	יוסי אברהמי ר' המועצה גבעת זאב	שלמה קטן ר' המועצה אלפי מנשה

דתי לאומי מצביע

הליכוד ישראל ביתנו

את המכתב המלא ניתן למצוא באתר: www.likud.org.il

